

کشتار کارگران خاتون آباد توسط جنایتکاران رژیم جمهوری اسلامی ایران

فراپوش نشدنی است!

روز 27 دی ماه 1382 کارگران پروژه ساختمانی معدن مس خاتون برای حفظ شغل شان ، دست به تحصن می زنند. این تحصن مدت بیشتر از یک هفته بطول می انجامد. در روز چهارم بهمن به جای جواب دادن به خواست انسانی کارگران، این حرکت اعتراضی و مسالمت آمیز کارگران مورد یورش و حمله مسلحانه نیروهای سرکوبگر رژیم اسلامی قرار می گیرد که در نتیجه آن یک نفر از کارگران جان می بازد و عده ای زخمی می شوند. با رسیدن خبر این یورش به شهر بایک مردم به یاری کارگران شتافته ، به اعتراض بر می خیزند و در مقابل فرمانداری تجمع اعتراضی برگزار می کنند. کارگران نیز به سوی شهر حرکت می کنند. این کارگران و مردم تجمع کننده از زمین و هوا با هلی کوپتر وسلاحهای خودکار، مورد حمله حامیان سرمایه قرار گرفتند که در نتیجه چهار تن از کارگران مبارز، با نامهای ریاحی، مهدوی، جاویدی ، مومنی و یک دانش آموز به نام پورامینی جان خود را از دست دادند و جمعی دیگر از کارگران دستگیر و زخمی شدند.

کارگران اعتصابی معدن مس خاتون آباد تنها به جرم دفاع از ابتدائی ترین خواست خود یعنی بازگشت به کار، این چنین مورد حمله وحشیانه نیروهای مسلح سرمایه قرار گرفتند.

رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی فکر می کرد که با این کشتار که یادآور کشتار کارگران کارخانه جهان چیت کرج توسط رژیم شاه بود، می تواند کارگران را به عقب نشینی وادارد و در بی حقوقی مطلق بگذارد، اما اعتراض وسیعی به این حمله وحشیانه رژیم و همبستگی با کارگران خاتون آباد از طرف سازمانها و نهادهای کارگری، در سطح ملی و بین المللی سازماندهی و شروع گردید.

فعالین کارگری و رادیکال و سوسیالیست در ایران با اعلام این روز به روز جانباختگان جنبش کارگری و با اعتصاب 5 دقیقه ای در چهلمین روز جان باختن همکاران و هم طبقه ای شان، ، نشان دادند که نه تنها در برابر این آدمکشی ها عقب نشینی نخواهند کرد، بلکه برای گرفتن حق و حقوق انسانی و اجتماعی خود مبارزه خواهند نمود و سازمانها و نهادهای خود را برای مبارزه پی ریزی میکنند.

رفقای کارگر؛

صاحبان صنایع و سرمایه و نمایندگان مسلحشان تنها در شرایطی می توانند، اینگونه ما کارگران را به خاک و خون بکشند، که بصورت پراکنده دست به اعتراض بزنیم و فاقد تشکل و انسجام باشیم. اگر امروز شاهد تعرض بیشرمانه رژیم اسلامی سرمایه داران بر کارگران و فعالین کارگری هستیم اگر امروز شاهد، دستگیری، صدور احکام زندان و شلاق، احضار و دادگاهی کردن کارگران و فعالان کارگری هستیم، به این خاطر است که طبقه کارگر ایران تلاشهای تاکتونی خود را برای سازماندهی توده ایی و کارگری را به سرانجام نرسانیده است. تنها با سازماندهی کارگران و ایجاد تشکل های سیاسی- طبقاتی و نیرومند کارگری است که طبقه کارگر می تواند در مبارزه طبقاتی خویش، بر مشکلات فایق آید و دست تعرض سرمایه داران و محافظانشان را برای همیشه کوتاه کند.

نهادهای؛

- کمیته همبستگی با کارگران ایران - استرالیا - labour.kargar@gmail.com
- کمیته حمایت از کارگران ایران - تورنتو کانادا toronto_committee@yahoo.ca
- کمیته دفاع از کارگران ایران - نروژ ghol1@hotmail.com
- همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه - sstiran@yahoo.fr
- کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه kanoonhf_2007@yahoo.de
- کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر kanon.hannover@yahoo.de
- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد - isask@comhem.se
- کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ - kanounhambastegi@gmail.com
- انجمن کارگری جمال چراغ ویسی - ankjch@yahoo.co.uk
- شورای همبستگی کارگران - فرانکفورت - kaumares@web.de